

Γράφει ο **Σταύρος Μανίκας***

Είναι σε όλους γνωστό πως ο καπιταλισμός, όπως σ' όλο τον κόσμο έτσι και στην χώρα μας, δεν μπορεί να εμποδίσει την οργάνωση των εργατών στα συνδικάτα, όμως δεν παύει στιγμή να μηχανεύεται χιλιάδες τρόπους για να τα κρατήσει αιχμάλωτα, **εξαρτημένα** και **υποδουλωμένα** κάτω απ' την επιρροή του, ώστε να μην είναι σε θέση να υπερασπίζονται ούτε τα άμεσα και καθημερινά συμφέροντα των εργατών – μελών τους ούτε και τα γενικά συμφέροντα της εργατικής τάξης.

Η εργοδοσία και το αστικό κράτος χρησιμοποιούν κάθε «**δημοκρατικοφανή**» μέθοδο:

Προπαγάνδα στον ελεγχόμενο αστικό τύπο, οργάνωση **εργοδοτικών συνδικάτων** με πρόγραμμα την ειρηνική **συνεργασία των τάξεων** προς όφελος φυσικά της αστικής, **απεργοσπασία**, εξαγορά και διαφθορά συνδικαλιστικών ηγεσιών, **βία** κατά εργατών και ταξικών σωματείων, παρέμβαση στην εσωτερική ζωή και λειτουργία των συνδικάτων με τον πλήρη έλεγχο των ηγεσιών.

Έτσι και τώρα η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ περιφέρουν το αλυσοδεμένο σώμα της εργατικής τάξης σε λογής λογής φιέστες, που διοργανώνουν μαζί με τους εργοδότες, καλώντας μάλιστα και τους εργάτες να συμμετάσχουν σαν θλιβεροί κλακαδόροι στην νομιμοποίηση της πλήρους υπονόμευσης των εργατικών και ταξικών αγώνων.

Με την περιβόητη «**Κοινωνική Συμμαχία**» και την «**Εθνική μέρα δράσης**» βγάζουν φόρα παρτίδα στην παράσταση με τίτλο «**κοινωνική ειρήνη για ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο**», στο μεγάλο τους τσίρκο που το απαρτίζουν η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, ελεγχόμενα Εργατικά κέντρα όπως πχ το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας, ομοσπονδίες, ελεγχόμενα πρωτοβάθμια σωματεία από την μία, ο ΣΕΒ και οι υπόλοιπες εργοδοτικές οργανώσεις απ' την άλλη.

Ένα ερώτημα που γεννάται, είναι: Αφού «**απεργούν**» συνδικάτα και εργοδοτικές οργανώσεις **μαζί, από ποιους** διεκδικούν τα αιτήματα της «**απεργίας**»;;;

Σ' όλο αυτό το ξεπούλημα, θα περίμεναν οι εργάτες τις δυνάμεις που έχουν προέλευση, αναφορά και επιρροή στο εργατικό κίνημα, όπως το ΜΕΤΑ της ΛΑΕ, το ΠΑΜΕ και τις υπόλοιπες αριστερές δυνάμεις, να

σταθούν **σθεναρά και δυναμικά απέναντι** στην πρόκληση όπως στις **12 του Γενάρη**.

Δυστυχώς όμως όλοι πλην ελάχιστων εξαιρέσεων, επέλεξαν τον ίδιο ζοφερό δρόμο που έφτασε την τάξη μας στα τάρταρα της εκμετάλλευσης: Αντί να διαμορφώσουν τις εξελίξεις, επέλεξαν να γίνουν θλιβεροί **ακολουθητές** του σχεδιασμού **ΓΣΕΕ και εργοδοτών**, βάζοντας βέβαια σαν άλλοθι το «**να πάρουμε την απεργία της ΓΣΕΕ και των εργοδοτών στα χέρια μας, βάζοντας διαφορετικό πλαίσιο και περιεχόμενο**».

Με απλά λαϊκά και εργατικά λόγια, αποδέχονται και νομιμοποιούν «**να απεργούν όποτε και όταν γουστάρει η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ αλλά -βρε αδερφέ- βάζουμε άλλο περιεχόμενο γιατί δεν μας φταίει ο θεσμός(!!!) αλλά οι ξεπουλημένες ηγεσίες**».

Ένας λόγος που το κάνουν αυτό είναι -με συνδικαλιστικές ορολογίες- για να μην χρεωθούν ότι θέλουν «**την οργανωτική διάσπαση της ΓΣΕΕ**», δηλαδή πάλι με απλές εργατικές κουβέντες, δεν θέλουν την συθέμελη διάλυση και εξαφάνιση αυτής της συγκεκριμένης και ξεπουλημένης ΓΣΕΕ.

Θα περίμενε επίσης ο εργάτης μια ιστορική ανάλυση και σκληρή καταγγελία στην ΓΣΕΕ που καπηλεύεται τους εργατικούς αγώνες και τους χρησιμοποιεί για να θολώσει τις γραμμές που διαχωρίζουν την εργατική αγωνιστική πάλη από τον υποταγμένο τους συνδικαλισμό.

Ξέχασαν όσοι έτρεξαν να ακολουθήσουν την ΓΣΕΕ τα **100 χρόνια της ιστορίας της;;; Ποιάς** ιστορίας;;; Μιας ιστορίας βρώμικης, με ξεπουλήματα, με διασπάσεις, με συνεργασίες και διαπλοκές με την αστική τάξη, με τους εργοδότες και το κεφάλαιο, με τους ναζί εισβολείς στην χώρα μας, με τους μετέπειτα Εγγλέζους κατακτητές, με δικτατορίες, με αστικές κυβερνήσεις.

Αντί όλοι όσοι έχουν αναφορά στο εργατικό κίνημα να καταδείξουν πως είναι άλλο πράγμα οι ηρωικοί εργατικοί αγώνες και άλλο πράγμα η καπήλευσή τους από την ΓΣΕΕ, που απ' την απαρχή της ξεπουλήθηκε στον αντίπαλο.

Αν ανατρέξουμε στο παρελθόν με μια απλή ιστορική αναδρομή και προσθαφαιρέσεις, θα δούμε ξεκάθαρα σε πόσα απ' τα 100 χρόνια «ιστορίας» η ΓΣΕΕ ήταν **με την μεριά της εργατικής τάξης** και πόσα με την μεριά **της αστικής και του κεφαλαίου**. Σε πόσους αγώνες πρωτοστάτησε και σε πόσους στάθηκε απέναντι.

Ξέχασαν λοιπόν όσοι έτρεξαν -με διαφορετικό περιεχόμενο ντε!- να πάρουν την απεργία των εργοδοτών και της ΓΣΕΕ στα χέρια τους, πολλά ιστορικά γεγονότα. **Σ.Σ.:** Εδώ να επισημάνω πως δεν είναι δυνατή η καταγραφή όλων των κατορθωμάτων της ΓΣΕΕ, γιατί το άρθρο αυτό θα γινόταν πολυσέλιδο βιβλίο.

Σύντροφοι εργάτες ξεχάσατε:

Οκτώβρης του 1918: ήδη από το πρώτο συνέδριο της ΓΣΕΕ η ταξική πάλη και το άρθρο κατά της αστικής επιρροής πολεμήθηκε λυσσαλέα από τους εκπροσώπους των αστικών κομμάτων που προέτρεπαν τους εργάτες να το καταψηφίσουν γιατί είναι αναρχικό(!) και υπέρ (!) της αστικής τάξης; Βέβαια από τους **180** συνέδρους οι **158** δεν «τσίμπησαν» και δεν τους έκαναν το χατίρι.

Μάρτης του 1919: Ξεχάσατε πως με πλήρη οικονομική και πολιτική στήριξη του αστού Βενιζέλου έγινε η **πρώτη διάσπαση της ΓΣΕΕ και ολόκληρη η ταξική διοίκησή** της που διέγραψε τους διασπαστές, **συνελήφθηκε** και στάλθηκε με αντιτορπιλικό **εξορία στην Φολέγανδρο**.

Ιούλιος 1920: Ξεχάσατε πως με εντολή Βενιζέλου συγκάλεσαν **διασπαστικό συνέδριο ΓΣΕΕ** για να επιβάλουν δικούς τους στην ηγεσία της.

Σεπτέμβρης 1920: Στο δεύτερο συνέδριο της ΓΣΕΕ ενώ οι εργάτες καταδικάζουν οριστικά τους

πράκτορες της κεφαλαιοκρατίας, το Λαϊκό Κόμμα που ήταν κυβέρνηση ανταπαντά στα τέλη του 1921 με τρομοκρατία και συλλήψεις εργατών. Ξεχάσατε τους εκατοντάδες τροχιοδρομικούς και σιδηροδρομικούς που καταδικάστηκαν από πέντε χρόνια ως και **ισόβια στα κάτεργα**.

Αύγουστος 1923 ...Απεργιακές κινητοποιήσεις: Ξεχάσατε τους χιλιάδες απεργούς σιδηροδρομικούς που επιστρατεύτηκαν και στάλθηκαν στο μέτωπο της Μικράς Ασίας.

Από δω και κάτω πάμε «στα καλύτερα»:

28 Μάρτη 1926. 3ο Συνέδριο ΓΣΕΕ. Η δικτατορία του Πάγκαλου συλλαμβάνει όλους τους προοδευτικούς αντιπροσώπους και τους κρατά τρεις μέρες αιχμάλωτους στα αμπάρια ενός караβιού στον Πειραιά για να μην συμμετάσχουν στο συνέδριο και να περάσει -όπως και έγινε- η ηγεσία της ΓΣΕΕ στους πράκτορες της αστικής τάξης **Δημητράτο** και **Καλομοίρη**. **Σ.Σ:** συγκρατήστε τα ονόματα, θα τους συναντήσουμε πολλές φορές ακόμα. Επίσης τότε διέγραψαν **40 ταξικά συνδικάτα της Καπνεργατικής Ομοσπονδίας με 45.000 μέλη**. Υπόψη πως αυτή η Ομοσπονδία διευρύνθηκε και πρωτοστάτησε στις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις το 1936, φυσικά με την απουσία της εργοδοτικής ΓΣΕΕ και που φυσικά ήταν στο αντίπαλο στρατόπεδο, αυτό που θέρισε με τα πολυβόλα της κυριολεκτικά τους απεργούς στην Θεσσαλονίκη με **9 εργάτες νεκρούς**.

8 Μάη του 1928: η ηγεσία της ΓΣΕΕ, Καλομοίρης και Δημητράτος, κατάργησαν όλες τις κάρτες των ταξικών αντιπροσώπων και παρατάσσουν την χωροφυλακή για να τους εμποδίσουν να συμμετάσχουν στο συνέδριο. Η ΓΣΕΕ έχει καθιερωθεί πια σαν όργανο εξυπηρέτησης της πολιτικής των αστικών κυβερνήσεων.

Αρχές του 1929: 70.000 ταξικοί εργάτες με τα σωματεία τους έκαναν αυτό που δεν τολμούν, όχι να κάνουν αλλά ούτε καν να σκεφτούν, οι παρακολουθητές σήμερα της ΓΣΕΕ. Εντάξει μωρέ ...το είπαμε... με άλλο περιεχόμενο να πάρουν την «απεργία» στα χέρια τους.... Τι έκαναν;
Συνέδριο όλων των πραγματικών συνδικαλιστικών οργανώσεων (πάνω από **300** συνδικάτα) και ίδρυσαν την **Ενωτική ΓΣΕΕ**.

Η εργοδοτική ΓΣΕΕ έκανε αυτό που ήξερε καλά: Με την στήριξη του Βενιζέλου χρηματοδοτήθηκε από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και εξασφάλισε από την κυβέρνηση **τρεις νόμους:**

1) Ειδικό προνόμιο στην διοίκηση της εργοδοτικής ΓΣΕΕ να υποδείχνει **4 γεροϋσιαστές** (είχαμε και τέτοιους τότε)

2) Ιδρύουν την **Εργατική Εστία** ώστε όσοι εργοδότες ήθελαν να έχουν την στήριξη της ξεπουλημένης ΓΣΕΕ να καταβάλλουν σημαντικά ποσά ώστε να εξασφαλίζουν οικήματα για να στεγάζονται τα εργοδοτικά σωματεία. **Σ.Σ.:** άραγε σήμερα πόσα χρήματα παίρνει η ΓΣΕΕ από εργοδότες και ΕΕ;;;;;

3) Ο τρίτος νόμος είναι το περίφημο **ιδιώνυμο**, ο νόμος **4229/1929**, για να συλλαμβάνονται «**οι κομμουνιστές και οι κομμουνίζοντες**». Επίσης τέθηκε **εκτός νόμου η Ενωτική ΓΣΕΕ** των εργατών.

Ήταν τόσο μεγάλη η αθλιότητα της ΓΣΕΕ που ακόμα και **δεξιοί** συνδικαλιστές της ασκούσαν κριτική και τότε ήταν που χαρακτηρίστηκε σαν «**κρατική συνομοσπονδία**».

1935, Δικτατορία Κονδύλη που επανέφερε την μοναρχία: Η ΓΣΕΕ έσπευσε πρώτη να δηλώσει πως τάσσεται στο πλευρό τους.

1936, Δικτατορία Μεταξά: ο κολλητός του Καλομοίρη, ο Δημητράτος, αναλαμβάνει απ' τον φασίστα Μεταξά το υπουργείο Εργασίας. Αρχίζει η **φασιστικοποίηση** των συνδικάτων και η λεηλασία από την ΓΣΕΕ του Καλομοίρη και την ΠΣΕ του Καλύβα (Σ.Σ.: συγκρατήστε κι αυτό το όνομα) των **ασφαλιστικών**

ταμείων.

Η ΓΣΕΕ ρουφιανεύει εκατοντάδες χιλιάδες αγωνιστές που κλείνονται χωρίς δίκες στην Ακροναυπλία, την Πύλο και τα Ξερώνησα. Κι όταν η μοναρχοφασιστική δικτατορική κυβέρνηση εγκατέλειψε την χώρα, άφησε ρητή διαταγή **να παραδώσουν στους Γερμανούς ναζί** όλους τους κρατούμενους αντιφασίστες και αγωνιστές.

Με την είσοδο των ναζί στην χώρα ο Δημητράτος διόρισε με διάταγμά του τον Καλομοίρη Γενικό Γραμματέα της ΓΣΕΕ. Μάλιστα η ΓΣΕΕ ήταν η πρώτη που ανάρτησε στο κτίριο της αυτοβούλως την **ναζιστική σημαία**.

Η ΓΣΕΕ αποστέλλει **υπόμνημα στον Μουσολίνι** εμπνευσμένο όπως η ίδια λέει «*απ' την φασιστική της ιδεολογία*».

Η ΓΣΕΕ δια του Γενικού Γραμματέα της Βολώτα υποχρεώνει τους εργάτες να αγοράζουν και να διαβάζουν τα παραληρήματα του **Χίτλερ**.

Είναι αυτή που ζήτησε χαρτί και άδεια από τους ναζί για να εκδώσει έντυπο «*για να εκλαϊκεύει στους Έλληνες εργάτες τις σωτήριες ναζιστικές αρχές*».

Η ΓΣΕΕ προτείνει και πετυχαίνει να εγκαταστήσει μέσα στα κτίρια των συνδικάτων μόνιμη υπηρεσία των **Ες Ες**.

Η ΓΣΕΕ με τον **Καλύβα** πήραν απ' τους ναζί το υπουργείο Εργασίας και εξέδωσαν τους νόμους **522** και **1038** του **1943** με τους οποίους τα αφεντικά μπορούσαν να διώξουν χωρίς αποζημίωση τους υπεράριθμους εργάτες και τα ονόματα των απολυμένων να δοθούν στην **Γκεστάπο** για να σταλούν **με την βία στην Γερμανία**.

Δεκέμβρης 1944: Μετά τα Δεκεμβριανά και το πραξικόπημα των Ελλήνων μοναρχοφασιστών και των Άγγλων αρχίζει η λευκή τρομοκρατία. Στην ΓΣΕΕ και στα συνδικάτα επανέρχονται σε ηγετικές θέσεις οι συνεργάτες των Γερμανών με απευθείας διορισμό απ' τους Άγγλους και την αστική τάξη. Στους διορισμένους δε φασίστες στην ΓΣΕΕ δίνεται με διάταγμα η δυνατότητα να διορίζουν τις διοικήσεις όλων των άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Καταρτίζουν και επιβάλλουν την συμφωνία «**Σιτρίν**», που νομιμοποιεί όλο αυτό το αίσχος.

Μάρτης 1945: Η κυβέρνηση διορίζει νέα Διοίκηση στην ΓΣΕΕ με 21 μέλη (2 κομμουνιστές, 2 σοσιαλιστές, 4 του Καλομοίρη και 13 των Χατζηδημήτρη- Μακρή) απ' τους οποίους 17, οι περισσότεροι, είχαν διοριστεί στην ΓΣΕΕ και απ' τους **ναζί** και είχαν συνεργαστεί μαζί τους.

Στην πρώτη κιάλας συνεδρίαση παραιτούνται **εφτά** μέλη κατόπιν **δολοφονικής επίθεσης** που δέχτηκαν απ' την ομάδα Μακρή.

14-7-1945: Η Ασφάλεια εισηγείται να μην γίνουν εκλογές στα συνδικάτα «*γιατί οι εθνικόφρονες θα χάσουν τις εκλογές*».

1η Μάρτη του 1946: Παρά το κυνηγητό και την τρομοκρατία, το ψηφοδέλτιο του **Εργατικού Αντιφασιστικού Συνασπισμού (ΕΡΓΑΣ)** στο **8ο** Συνέδριο της ΓΣΕΕ, το ΜΟΝΟ ΓΝΗΣΙΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΟ, πήρε πάνω από **60%** και τον έλεγχο της ΓΣΕΕ. Η αστική τάξη και το κράτος σε λίγους μόλις μήνες **εκδίωξαν, συνέλαβαν, βασάνισαν και εκτέλεσαν** αφού πρώτα **εξόρισαν** τον εκλεγμένο Γενικό Γραμματέα της ΓΣΕΕ **σ. Μήτσο Παπαρήγα**. Στην ΓΣΕΕ για μια ακόμα φορά διορίζουν διοίκηση.

Από κει και πέρα επικράτησε για τα επόμενα χρόνια ο έλεγχος της ΓΣΕΕ από το **κράτος** και **παρακράτος**

της δεξιάς και των φασιστών μέσω του **Μακρή**.

21-2-1956: Η ΓΣΕΕ με εγκύκλιο της ζητά την καταγραφή συνδικαλιστών κομμουνιστών και παραδίδει τον αντίστοιχο κατάλογο στην Ασφάλεια.

1961: Αποκαλύπτεται ότι η ΓΣΕΕ χρηματοδοτείται τόσο απ' την κυβέρνηση της **ΕΡΕ** όσο και «*από διακυβερνητικές πηγές*» δηλαδή την αμερικανοελεγχόμενη **Διεθνή Ελεύθερων Συνδικάτων της Δύσης** που είχαν σημείο αναφοράς τον **αντικομμουνισμό**.

Μάης 1962: Η ΓΣΕΕ εξελίσσεται στον μεγαλύτερο στρατολόγο και διακινητή οικονομικών μεταναστών στην Δ. Γερμανία επ' αμοιβή.

1963: Η ΓΣΕΕ κηρύσσει ολομέτωπο πόλεμο στην κίνηση **115** εργατοϋπαλληλικών οργανώσεων, την κίνηση που στις **6 Απρίλη του 1964** πραγματοποίησε συγκέντρωση και πορεία στην βουλή κατά της ΓΣΕΕ με συμμετοχή πάνω από **100.000** εργαζομένων.

1967: Η ΓΣΕΕ χαιρέτισε με ενθουσιασμό την «*Επανάστασι*» και κάλεσε τους εργάτες να γιορτάσουν την **Πρωτομαγιά του 1967** στο Σύνταγμα υπό την προστασία των αρμάτων.

Τα συνέδρια μετά το 1983, το **23ο** Συνέδριο του **1986** καθώς και το **24ο** του **1988**, πραγματοποιήθηκαν **μόνο με τη συμμετοχή της ΠΑΣΚΕ**.

Στα χρόνια της κρίσης και της ακραίας καπιταλιστικής επίθεσης η ΓΣΕΕ τάχθηκε ανοιχτά υπέρ της **ΕΕ** του **ΔΝΤ** και του **ΣΕΒ** με αποκορύφωμα την φιέστα των ημερών με τους ξεπουλημένους εργατοπατέρες να σουλατσάρουν στα Μέγαρα με κυβερνητικούς παράγοντες και επιχειρηματίες.

Αυτά είναι ελάχιστα από τα **100 χρόνια** της βρώμικης ιστορίας της ΓΣΕΕ τα οποία καταδεικνύουν και τις μεγάλες ευθύνες όλων αυτών των κομματιών του εργατικού κινήματος που έτρεξαν αβιάστα να στηρίξουν την «*απεργία*» ΓΣΕΕ και εργοδοτών, έστω κι αν χρησιμοποιούν σαν άλλοθι ή δικαιολογία το άλλο περιεχόμενο.

Περήφανοι θα πρέπει να νιώθουν μόνο οι εργάτες που κινούνται συνδικαλιστικά μέσα η γύρω απ τον **Συντονισμό των Πρωτοβάθμιων σωματείων** που ξεκάθαρα τάχθηκαν **απέναντι στην εργοδοτική φιέστα** και επίσης, πολιτικά, τα μέλη και οι φίλοι του **Νέου Αριστερού Ρεύματος** που επίσης τάχθηκε ξεκάθαρα για μια ακόμα φορά απέναντι στο προσκλητήριο του **ΣΕΒ** της **ΕΕ** και της κυβέρνησης παρά τις κραυγές των δειλών ακολουθητών περί δήθεν απεργοσπασίας.

Κι όπως διαβάζουμε στο ΠΡΙΝ, «*ο σάπιος κόσμος τους δεν θα γίνει ποτέ δικός μας! Στις 30 του Μάη έχουμε έναν πολύ σοβαρό λόγο για να χάσουμε το μεροκάματο: Να βρεθούμε μαζικά στο δρόμο και να τους χαλάσουμε το κομπρεμί και την φιέστα.*»

***Οδηγός λεωφορείου, συνδικαλιστής στην ΕΘΕΛ, πρ. μέλος ΔΣ ΕΚΑ**